

Posudek oponenta na diplomovou práci

Název diplomové práce: **Námítky v územním a stavebním řízení**
Diplomant (autor): Karel Mourek
Vedoucí: JUDr. Ing. Josef Staša, CSc.
Oponent: JUDr. Petr Svoboda, Ph.D.

I.

K tématu (předmětu) práce:

Téma představuje stavebně-právní klasiku. Není sice vyloženě aktuální. Ale s ohledem na množství judikatury k platnému stavebnímu zákonu a k návrhu nového stavebního zákona stále umožňuje objevit něco nového.

K systematické práci:

Práce má 69 stran čistého textu. Má logickou strukturu. Po úvodní, propedeutické kapitole autor v kapitole 2 vymezuje „Pojem námítky“ a v kapitole 2 popisuje historický vývoj institutu „námitek“ v povolovacích řízeních na úseku stavebního práva. Jádrem práce jsou pak tři následující kapitoly, které (ke škodě věci) důsledně kopírují složitou systematiku platného stavebního zákona s jeho typy povolovacích řízení: kapitola 4 „Námítky v územním řízení“, kapitola 5 „Námítky ve stavebním řízení“ a kapitola 5 „Námítky ve společném územním a stavebním řízení“. Díky tomu se autor ve svém výkladu nutně překrývá, neboť problematika námitek v těchto typech řízení je z podstatné části shodná. Práci je však třeba číst tak, že jádrem je výklad o námítkách v územním řízení. V poslední kapitole 7 se pak dotkl úpravy námitek v návrhu nového stavebního zákona, která však, jak autor správně poznamenal, v problematice námitek v podstatě nic nového nepřináší, tedy velmi mírný pokrok v mezích zákona. Závěr je stručný. Autor v něm nedospěl k významnějším objevům. Shledává platnou i navrženou úpravu v zásadě dostatečnou.

K obsahu práce:

Obecně:

Práce je poctivým zpracováním zvoleného tématu. Nicméně postrádám kritický přístup a výraznější náměty *de lege ferenda*.

Konkrétně:

K části 2: Autorovi se podle mne úplně nepodařilo vymezit pojem (institut) námitek ve smyslu obecné procesní úpravy představované správním řádem a zvláštní procesní úpravy představované stavebním zákonem.

Ke str. 14: Podle mne není pravda, že správní řád námítky neupravuje (samozřejmě odhlížíme od zvláštního opravného prostředku podle § 117 správního řádu). Autor sám správně poukazuje na § 68 odst. 3 správního řádu. Správní řád používá tento pojem i v § 89 odst. 2 pro námítky obsažené v odvolání. Námítky podle správního řádu jsou tedy především druhem argumentu obsaženého v podání. V tomto smyslu lze chápat i námítky podle stavebního zákona, zejména podle jeho § 85.

Ke str. 19: Podle mne není správný tento výklad: „*Hlavními (esenciálními) účastníky jsou dle tohoto dělení (podle § 27 správního řádu – poznámka P.S.) subjekty uvedené v § 85 odst. 1 stavebního zákona*“

a parciálními účastníky subjekty uvedené v § 85 odst. 2 stavebního zákona.“ Tato dvě dělení účastníků, na které autor poukazuje, tj. dělení podle § 27 správního řádu a dělení podle § 85 stavebního zákona, se nepřekrývají. Nelze z ničeho dovodit, proč by se měly překrývat. Je to patrné (a) na obci, která není účastníkem druhé kategorie podle § 27 odst. 2, resp. 3 správního řádu, a (b) na vlastníkovi předmětného pozemku, kterého je třeba považovat na účastníka první kategorie podle § 27 odst. 1 správního řádu.

K oddílu 4.1.2.: Autor píše, že námitky jsou „*podáním*“ podle § 37 správního řádu. Ale současně dovozuje, že pokud neobsahují náležitosti stanovené v § 85 stavebního zákona, pak stavební úřad nevyzývá jejich podatele k odstranění vad podle § 37 odst. 3 správního řádu, ale k námitkám prostě jen nepřihlíží. O co autor tento výklad opírá?

Ke str. 32: Autor na str. 15 vymezuje námitky tak, že ty „*námitky*“, ve kterých účastník poukazuje na nezákonnost, nejsou vlastně námitkami. Tomu nasvědčuje i judikatura, např. již rozsudek Vrchního soudu v Praze č. j. 6 A 95/94 (S 619-SJS 2/2000). Na str. 32 ale autor píše, že námitky, které „*směřují vůči rozporu posuzovaného záměru s požadavky obecně závazných právních předpisů*“, jsou „*námitkami veřejnoprávního charakteru*“. Jak to tedy je?

K oddílu 4.2.3.: Postrádám analýzu vazby námitek podle stavebního zákona k § 1004 občanského zákoníku.

Ke str. 44: Odvolací námitka poukazující na rozpor záměru se zákonem (právem) nemůže být ustanovením § 82 odst. 4 správního řádu vůbec omezena, neboť nejde o skutkové tvrzení ani o důkazní návrh, ale o (právní) argument.

K formální stránce práce:

Autor se vyjadřuje jasně, srozumitelně a stylisticky správně. Text má logickou stavbu.

K práci s prameny:

Autor zpracoval vcelku dostatečný okruh literatury i judikatury. Okruh časopiseckých článků mohl být širší.

Shrnutí:

Práce splňuje všechny požadavky stanovené pro diplomové práce. Prosím autora, aby se při obhajobě pokusil odpovědět na mé otázky a připomínky výše.

II.

Předloženou práci **doporučuji k obhajobě** a - s výhradou průběhu obhajoby – ji předběžně navrhuji klasifikovat známkou „**velmi dobře**“.

V Praze dne 24.5.2021

JUDr. Petr Svoboda, Ph.D.
Katedra správního práva a správní vědy PF UK